

tet Landbohøjskolen ud i Landet, ikke for at spare Penge, thi jeg erkender, at en selvstændig Landbohøjskole, adskilt fra Veterinærskolen, utvivlsomt vil blive dyrere end den Udvidelse, her er Tale om, men for mig er dette Spørgsmaal ikke et økonomist Spørgsmaal. Det staar ikke for mig, som det her gælder om, hvor vidt man slipper nogle hundredetusinde Kroner billigere eller ej. Hovedsagen er at skaffe den bedst mulige Undervisning til Beje for vort Landbrug. Jeg er fuldstændig enig med den ærede foregaaende Taler i den Betydning, som han tillagde en dygtig Landbrugsundervisning her i Landet. Jeg vil endogsaa gerne gaa et Skridt videre, hvis det var muligt, og skulde ikke have noget imod, at man havde højnet sin Budsgering af Landbohøjskolen derved, at man havde sat Lærernes Lønning i Niveau med Universitetets. Jeg tror, at Undervisningen paa Landbohøjskolen og en dygtig Uddannelse af Lærere for vort Landbrug er af fuldkommen saa stor Betydning for vort Land som Uddannelsen af teologiske og juridiske Kandidater og hvad vi ellers producerer paa Universitetet, saa jeg skulde ikke af økonomiske Grunde have modsat mig, at man kom til større Udgifter ved en Flytning af Landbohøjskolen. Jeg tvivler imidlertid om, at den ærede foregaaende Taler har Ret, naar han stiller os aldeles uoverkommelige Udgifter i Udsigt derved. For det første vil man jo koste derved en Million paa den nuværende Landbohøjskole. Overslaget lyder i § 4 paa 868,000 Kr., men det skulde undre mig, om dette Overslag vilde vise sig at være stort bedre end de Overslag, vi ere vante til at faa for offentlige Bygninger. Man vil vel nok kunne sige, at Udgiften vil blive paa det nærmeste en Million, men lad os sige paa det nærmeste 900,000 Kr. Denne Sum vilde man altsaa have at begynde med til Anlæget af en Landbohøjskole andetsteds i Landet. Men dernæst maa man erindre, at man har liggende omkring Landbohøjskolen overordentlig store Værdier. I det Dødblik, man nedlagde Landbohøjskolen her i Byen for at oprette den et andet Sted i Landet, vilde man kunne bortselge den allerstørste Del af Grundene, som nu ligge omkring Landbohøjskolen, ikke alene de 8½ Tdr. Land, der ligge Nord for Nordbanen, men saa at sige hele Terrainen paa nær selve Skolen. Der skulde vel blive noget tilbage af Hensyn til Veterinærvidenskabene, en Ridebane og Plads til Dyrene, men jeg har ikke erfaret, at man agter at udvide det Terrain, der nu benyttes, af Hensyn til selve Veterinæruddannelsen, og jeg maa altsaa gaa ud fra, at man kunde, hvis man havde fulgt

den Vej, jeg tror er den rigtige, faa et meget kostbart Areal til Raadighed. Jeg tør ikke vurdere dette Areal, jeg har nok hørt Overslag derover, som løb paa adskillige Millioner, men da jeg ikke har noget aldeles bestemt at holde mig til her, skal jeg ikke nævne noget Tal, men enhver, der har set det Terrain, der ligger ude ved Landbohøjskolen, alt det, der er indtaget til Forsøgsmark, der hvor Forsøgsanstalten ligger, og det, der ligger Nord for Nordbanen og som samtidig kender, hvad Byggegrunde ere værd her i København, vil være paa det rene med, at der her er Tale om Millioners Værdi. Naar vi nu gaa ud fra, at vi her paa dette Lovforslag have nær op til en Million Kroners Udgift og saa tillige gaa ud fra de Millioner, som vi kunne erhverve ved at sælge Grundene der ude, saa tror jeg, at vi kunde anlægge et ret flot Landbrugsuniversitet et andet Sted i Landet og endda faa Penge til overs. Jeg tror ikke, at de Betæneligheder, som den ærede foregaaende Taler havde, egentlig holde stik. Min Hovedbevegrund til at stemme mod dette Forslag er altsaa den saglige, at jeg ikke tror, at det er rigtigt, at man stiller Landbrugets højeste Undervisningsanstalt fra Landets Jord, og det er det, man gør, naar man holder paa, at Anstalten skal ligge i København, og i Virkeligheden maa den jo siges nu at ligge midt i København. Min Hovedgrund til at stemme imod Forslaget er altsaa det Hensyn, som jeg her har gjort gældende. Men naar det nu af saglige Grunde vilde være rigtigt at flytte Landbohøjskolen et andet Sted ud i Landet, saa tror jeg, at forskellige andre Grunde tale end yderligere for at gøre dette. Jeg kommer derved til et Spørgsmaal, som jeg vil henstille til forskellige ærede Medlemmer og navnlig til de ærede Medlemmer, der pleje at sige: „vi Syder“. De have jo i en Række af Aar og navnlig i de senere Aar flaget meget over, at man samlede alt for meget her i København, at man gør det Hoved, som vi have i denne Stad, uformelig stort, hver Gang man yderligere knytter store Institutioner fast hertil. Jeg tror, der er noget i den Tale. Jeg tror, at haade København og Landet vilde staa sig ved nogen Decentralisation. En saadan Betragtning havde der været Lejlighed til at gøre gældende her. Nu ser man imidlertid det mærkelige Resultat, at ærede Medlemmer, som ellers ere meget stærke i den Anskuelse, navnlig de ærede Medlemmer fra den anden Side af Lille-Bælt, som ikke forsømme ved Lejlighed at staa paa deres lokale Patriotisme, gaa med til en saadan Centralisation,